

خانه فرهنگ افغانستان در برلین ، ۳۱ حمل ۱۳۹۵

نور افشانی ملالی جویا مانند آفتاب درخشنده از قریه ها و شهر های فراه، کابل، قندهار، تخار، بغلان ... فراتر شده، روشنی افزای دنیای تاریک، بی حرکت و جامد شد.

در تاریخ ۱۶ و ۱۷ آپریل سال ۲۰۱۶ میلادی، برلین پایتخت آلمان میزبان ملالی جویا بود. وی که به دعوت شماری از گروه ها، هواداران حزب همبستگی افغانستان در اروپا، خانه فرهنگ افغانستان در برلین، گروه ریشه های خیابانی و نهاد فضایی زنان دعوت شده بود مورد استقبال گرم هواداران و شرکت کنندگان قرار گرفت. در روز نخست، برنامه با پخش سخنرانی اعتراضی و تاریخی ملالی جویا در لویه جرگه سال ۲۰۰۳ آغاز شد و سپس بانو جویا ضمن سخنان مفصلی از وضعیت سیاسی و اجتماعی و طبقاتی افغانستان معاصر سخن راند. وی ضمن این سخنرانی تصویر روشن و صادقانه ای از ۱۶ سال افغانستان با حضور نظامیان بین المللی ارائه کرد. وی افغانستان غرق در بحران، فقر و بی ثباتی داخلی را ارمغان غرب برای ملت افغان برشمرد و ضمن محکومیت سیاستهای تبعیض آمیز غرب در برابر مهاجران افغانستان در بخش پرسش و پاسخ به سئوالهای حاضران و علاقمندان پاسخ داد که با همراهی گرم حاضران همراه بود.

در روز دوم و آخر این نشست نیز، برنامه با سخنان کوتاه سارا دهکردی از اعضای ریشه های خیابانی در برلین درباره فعالیتهای ملالی جویا آغاز شد. سپس بانو جویا در سخنرانی تحلیلی اش از کوره مبارزاتی و قریه های ویشهرهای خون ، آتش، فقر و بد بختی به آسیب شناسی و ریشه یابی سیاسی و اجتماعی پرداخت، وی ضمن انتقاد از سیاست های چندگانه نظام سیاسی بحران انسانی مهاجرت پرداخت که با طرح مسئله قتل ستایش شش ساله مهاجر ایران در برابر مهاجران افغان این فاجعه انسانی را محکوم کرد.

بانو جویا علت اصلی سرازیر شدن موج پناهجویان از خانه و کاشانه شان را حاکمیت جنگسالاران تنظیمی برگرده های مردم که مولد بی امنیتی، فقر، بیکاری، ندانستن امید به آینده، رشد سرسام آور تولید مواد مخدر، به غارت بردن دارائی های عامه و مردم توسط زورمندان مسلح ، خشونت علیه زنان و کودکان، حمایت امریکا و اروپا از جنگسالاران و تحمیل جنگ های نیابتی و سیاست های ضد بشری امپریالیزم در رأس آن امپریالیزم امریکا بخاطر تسلط بر جهان و رسیدن به منابع اقتصادی و اهداف سیاسی شان در ممالک همجوار دانست.

در بین حاضرین یکی از دختران جوانی که تازه به آلمان آمده است با احساسات بی نظیر که توأم با گریه و اشک ریختن بود، خطاب به ملالی جویا گفت :

من اولاً امروز زیاد خوشوقتم نظری که تا امروز در مورد خودت داشتیم تغییر خورد. من از صحبت های

با ارزشت زیاد آموختم. و از شما به خاطر این همه تلاش و مبارزه تشکر میکنم. خانم جوان با ادامه صحبتش اضافه کرد: من مدتی را در ایران بسر برده ام که شاهد رویه و برخورد غیر انسانی مأمورین و یک تعداد از ایرانی های متعصب و کوردل در برابر افغانهای مقیم ایران هستم که غیر قابل تحمل بود.

او در حالیکه گریه سرداده و اشک از چشمانش جاری بود از خانم ملالی جویا پرسید که چرا روی مشکلات مهاجرین افغان در ایران صحبتی نکردید و اشاره به جنایت علیه " ستایش " معصوم و زجر کش کردن آن طفل شش ساله نموده و پرسید که از نظر شما ما چی کار باید بکنیم تا به این جنایات خاتمه بخشیده شود؟ تعدادی زیاد حاضرین که همچنان تحت تأثیر صدای پر از درد این خانم جوان قرار گرفته بودند نیز با او اشک میریختند.

خانم ملالی جویا در جواب این خانم گفت:

„همانطوریکه من ماهیت جنایتکاران بنیادگرا و جنگ افروزی قوای ناتو در رأس آن امریکا را محکوم به عوامل اصلی سرازیر شدن هموطنان ما از خانه و کاشانه شان کردم، به همان اندازه ماهیت حاکمان ولایت فقیه در ایران و مداخله دیگر کشورهای همسایه چون پاکستان، عربستان، هند و غیره را نیز محکوم میکنم. من همیشه در محافل و مصاحبه هایم ستم های هتاری رژیم فاشیستی ایران را افشا نموده ام درد های طاققت فرسا و جانکاه پناهجویان افغان در کشور های همسایه و غربی را در پوست و استخوان خویش حس و درک می کنم. من بنا بر کمبود وقت نتوانستم روی جزئیات درد های هموطنان

ما در نقاط مختلف جهان تماس بگیریم از آنجمله هم ایران. بیائید گریه و بغض خود را به قوت و متانت تبدیل کرده روی علل اصلی جنگ که همانا سلطه گشائی ممالک غربی و در رأس آن امریکای اشغالگر و حمایت آن از بنیادگرایی مذهبی و تروریست پرورشان متمرکز نمائیم . ما باید در هر جای از جهان باشیم با نه گفتن به قوم پرستی، مذهب پرستی، قهرمان تراشی و اختلافات منطوقوی یک پارچه و یک دست علیه اشغال سرزمین خویش دست بکار شویم. بدون مبارزه و وحدت سرتاسری رسیدن به اهداف مشترک تمام ملیت های ساکن در افغانستان ، راه حل دیگر وجود ندارد."

به افتخار حضور خانم جویا ، آقای شکیب مصدق هنرمند جوان و مبارز از نسل جنگ و آتش فریاد محصور شده مردم را که حتا مزه آزادی راتا به امروز هم نچشیده اند با ساز و آواز ماندگار اش شرکت کنندگان را به یاد شب ها و روز های ماتم افغانستان آورد.

کنسرت شکیب مصدق با شادی، مسرت و ابراز احساسات گرم حاضرین بدرقه شده و در اخیر خانم ملالی جویا یکبار دیگر از شکیب مصدق ابراز امتنان کرده و موفقیت بیشتری برایش آرزو کرد.

خانه فرهنگ افغانستان در برلین

